

Yarım Kalan Bir Dersin Ardından

– Melek (petunyam) · 03 Mart 2026

Yarım Kalan Bir Dersin Ardından

Bir okulun sessizliği bazen en ağır sestir.

Tahtada yazılı kalan bir cümle, sıralarda unutulmuş bir kalem, kapının önünde biriken çiçekler...

Hepsi aynı şeyi fısıldar:

Bir şey eksildi.

Bir öğretmen sadece ders anlatan biri değildir.

O, bir çocuğun karanlıkta yolunu bulmasına yardım eden ışıktır.

Bazen bir tebessüm, bazen bir öğüt, bazen de sadece “Yapabilirsin.” diyen bir sestir. İşte o ses sustuğunda, sadece bir insan değil; nice hayal, nice umut da yara alır.

Bir anlık öfke, yılların emeğini silebilir mi?

Bir saniyelik karanlık, bir ömrün ışığını söndürebilir mi?

Evet, bedeni susturabilir. Ama öğrettiklerini susturamaz.

Çünkü öğretmenlik, tahtada kalmaz.

Öğretmenlik, kalpte devam eder.

Bugün bir sandalye boş olabilir.

Ama o sandalyeden yayılan iyilik, bir öğrencinin içinde filiz verebilir. Belki bir gün o öğrenci, şiddetin değil merhametin tarafında durmayı seçecek. İşte o zaman, yarım kalan ders aslında tamamlanmış olacak.

Kaybın acısı büyüktür.

Ama vicdan, daha büyüktür.

Ve biz, karanlığa rağmen ışığı seçtiğimiz sürece, hiçbir emek tamamen yok olmaz.